

Spørgsmål 10:

„Efter hvilke principper skal opgørelse mellem staten og sukkerfabrikkerne finde sted?“

Besvarelse:

Grundlaget for opgørelsen mellem staten og sukkerfabrikkerne er de i henhold til sukkerloven udstedte produktionstilladelser. Da fabrikernes regnskabsår dækker perioden 1. maj-30. april er der mellem staten og fabrikkerne enighed om, at mellemværenderne mellem disse bør opgøres på grundlag af de normale regnskaber pr. 30. april 1973, idet en opgørelse foretaget på et andet tidspunkt inden for regnskabsåret 1972-73 (1. februar 1973) ville møde store vanskeligheder. Spørgsmålet om ejerforholdet til den pr. 1. maj 1973 resterende grundproduktionsbeholdning og fabrikernes vederlæggelse for grundproduktionen 1972 er fortsat genstand for forhandling mellem staten og fabrikkerne.

Spørgsmål 11:

„Har handelsministeren optaget forhandling med sukkerfabrikkerne om afvikling af gælden?“

Besvarelse:

Problemerne i forbindelse med afviklingen af statens gæld til sukkerfabrikkerne har været berørt under samtaler med sukkerfabrikkerne, men egentlige forhandlinger har endnu ikke fundet sted, idet disse mest hensigtsmæssigt vil kunne indgå i forhandlingerne om opgørelsen af mellemværendet mellem staten og sukkerfabrikkerne som helhed, jfr. besvarelsen af spørgsmål 10.

I forbindelse med eventuelle overvejelser om en afdragsvis nedbringelse af sukkerfabrikernes tilgodehavende i prisreguleringsfonden må man være opmærksom på, at fabrikkerne ifølge produktionstilladelse har krav på en forrentning af deres tilgodehavender svarende til den effektive rente, som betales til hovedbankerne for lån på kontokurantkonto.

Spørgsmål 12:

„Der er oplyst overfor udvalget, at kommissionen i Bruxelles arbejder med en „sukkersag“. Udvalget udbeder sig en redegørelse herom.“

Besvarelse:

Den omtalte „sag“ er en anklage mod 22 sukkerfabrikker, der efter de fra kommissionen udsendte oplysninger har truffet aftaler om ikke at levere sukker til købere fra andre EF-lande end deres eget, enten ved at nægte salg eller ved at forlange så høje priser, at køberen kunne købe væsentligt billigere andre steder i sit hjemland. Efter kommissionens opfattelse har disse fabrikker dermed modarbejdet EF's princip om fri konkurrence mellem landene i EF. „Sagen“ er på nuværende tidspunkt ikke afsluttet.

Spørgsmål 13:

„I en artikel i tidsstriftet „Økonomi og Politik“, 1968, giver direktør Arnth-Jensen, De Danske Sukkerfabrikker, følgende oplysning:

„..... Sukkerindustriens afregningspris for årets produktion (inkl. roepris) er p. t. ca. 130 øre pr. kg sukker, medens Fællesmarkedets *minimumspris* (interventionsprisen) er 158 øre pr. kg.

Nej, de faktiske forhold er ganske modsat lektor Boserups konklusion: *De Danske Sukkerfabrikker fremstiller roesukker billigere, end det sker noget andet sted i Europa. Danmark råder over Vesteuropas mest effektive sukkerindustri, som ville være i en særdeles gunstig konkurrencemæssig position, hvis vi blev tilsluttet Fællesmarkedet.*“

Udvalget udbeder sig ministerens kommentar til denne udtalelse.“

Besvarelse:

Indledningsvis bemærkes, at sukkerindustriens afregningspris, der for sukkeråret 1967-68 udgjorde de anførte ca. 130 øre pr. kg sukker i sukkeråret 1971-72 udgjorde 164 øre pr. kg. Afregningsprisen for høståret 1972-73 kendes ifølge sagens natur endnu ikke, men efter et foreløbigt skøn antages det, at afregningsprisen for den af staten garanterede grundproduktion på 215.000 tons vil komme til at ligge et stykke over den nugældende EF-interventionspris på 175 øre pr. kg.

Årsågen til den stigende afregningspris må ses på baggrund dels af stigende roepriser, dels stigende fabrikationsomkostninger. For roeprisens vedkommende udgjorde den-
ne således i høståret 1967-68 9,85 kr. pr.